

معرفی کنه‌های اوربیاتید عالی منطقه شندآباد (استان آذربایجان شرقی) (Acari: Sarcoptiformes: Oribatida: Brachypylinina)

مصطفی میرزا بی^{۱*}، کریم حداد ایرانی^۲ و محمدعلی اکرمی^۳
۱، ۲، دانش‌آموخته کارشناسی ارشد و استاد دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز

۳، استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

(تاریخ دریافت: ۸۹/۹/۱۴ - تاریخ تصویب: ۹۰/۳/۲۴)

چکیده

مطالعه فونستیک کنه‌های اوربیاتید عالی منطقه شندآباد طی فصل زراعی سال ۱۳۸۷ با انجام نمونه‌برداری در سه نوبت (تیر، مرداد و شهریورماه) بررسی شد. این کنه‌ها با استفاده از قیف برلیز جداسازی شده و از کنه‌های به دست آمده و شفاف شده توسط محلول نسبیت، اسلاید میکروسکوپی تهیه گردید. در این مطالعه از بین ۲۵۰۰ اسلاید در مجموع ۳۱ گونه از ۲۲ جنس متعلق به ۱۳ خانواده و ۸ بالاخانواده جمع‌آوری و شناسایی گردید که در این میان تعداد چهار جنس، دو زیرجنس و پنج گونه برای فون کنه‌های ایران و چهار خانواده، شش جنس و هفت گونه برای استان جدید است که به ترتیب با دو و یک ستاره (*) مشخص شده‌اند:

*Metabelba** (*M.*) *pulverulenta***, *Parabelbella** (*Tectodamaeus***) sp. (*Damaeidae**); *Berlesezetes* *brazilozetoides**, *Microzetes*** (*M.*) *baloghi*** (*Microzetidae*); *Fosseremus* *quadriperitus**, *Damaeolus** *ornatissimus** (*Damaeolidae*); *Liacarus* (*L.*) *brevilamellatus**, *Liacarus* (*L.*) *xylariae***, *Liacarus* (*Stenoxenillus***) sp. (*Liacaridae*); *Xenillus** (*X.*) *setosus*** (*Xenillidae**); *Ceratoppia** *quadridentata** (*Ceratoppiidae*); *Tectocephalus* *velatus*, *Tectocephalus* *minor* (*Tectocephheidae*); *Ramusella* (*Ramusella*) *puertomontensis*, *Anomaloppi* *iranica*, *Rhinoppi* *obsoleta*, *Rhinoppi* *subpectinata**, *Micropippia* *minus*, *Oppiella* *nova* (*Oppiidae*); *Epimerella** sp. (*Epimerellidae**); *Lucopippia*** *orientalis***, *Oribatula* (*Zygoribatula*) *debilitranslammella*, *Oribatula* (*Z.*) *skrbabini*, *Oribatula* (*Z.*) *undulata*, *Oribatula* (*Z.*) *connexa connexa*, *Oribatula* (*Z.*) *connexa ucrainica*, *Oribatula* (*Oribatula*) *pallida*, *Oribatula* (*O.*) *tibialis** *allifera** (*Oribatulidae*); *Protoribates* (*Protoribates*) *paracapucinus*, *Sicaxylobates*** sp. (*Protoribatidae*); *Liebstadia* (*Liebstadia*) *similis* (*Liebstadiidae*); *Psammogalumna*** sp. (*Galumnidae*).

واژه‌های کلیدی: *Oribatida*, *Brachypylinina*, *Shandabad*, آذربایجان شرقی.

راسته Sarcoptiformes قرار گرفته است (Norton & Behan-Pelletier, 2009). این کنه‌ها از لحاظ فراوانی غنی‌ترین راسته در زیر رده کنه‌ها (Acari) بوده و فون غالب بندپایان خاک‌ها را تشکیل می‌دهد (Norton & Behan-Pelletier, 2009). این کنه‌ها اغلب از سازگاری زیستمحیطی زیادی برخوردار بوده و در انواع اکوسیستم‌های آبی و خاکی یافت می‌شوند. اوربیاتیدها نقش مهمی در تجزیه مواد پوسیده گیاهی، تشکیل خاک، چرخش مواد و نهایتاً حاصلخیزی خاک دارند (Behan-Pelletier, 1999).

مقدمه

اوربیاتیدها به کنه‌های سوسک مانند^۱، کنه‌های زره‌پوش^۲ و همچنین کنه‌های خزه^۳ معروف بوده و دارای بیش از ۹۰۰۰ گونه شناخته شده متعلق به ۱۷۲ خانواده می‌باشند. در جدیدترین رده‌بندی، کنه‌های نهان استیگمایان (Oribatida) به عنوان یک زیر راسته در

1. Beetle mites
2. Armored mites
3. Moss mites

پلاستیکی به آزمایشگاه کنه‌شناسی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز انتقال داده شدند. جهت استخراج نمونه‌های موجود در خاک از قیف برلز^۲ استفاده شد. هر نمونه خاکی با توجه به حجم و درصد رطوبت مدت ۲۴-۴۸ ساعت در قیف شیشه‌ای حاوی الكل ۷۵٪ زیر قیف محظیات طرف شیشه‌ای حاوی الكل ۷۵٪ زیر قیف جمع‌آوری گردید. برای شفاف نمودن این کنه‌ها از مایع نسبیت^۳ و برای تهیه اسلاید میکروسکوپی از مایع هویر^۴ استفاده شد. اسلایدهای تهیه شده به مدت یک هفته در دمای ۴۵-۵۰ درجه سلسیوس در داخل آون نگهداری گردید. پس از خشک شدن اسلایدها و به منظور جلوگیری از جذب رطوبت و کریستالیزه شدن مایع هویر، اطراف لامل را با لاک بیرونگ درزگیری نموده و نهایتاً در زیر استریومیکروسکوپ محل استقرار کنه با یک حلقه رنگی مشخص گردید تا پیدا کردن نمونه برای مطالعات بعدی در زیر میکروسکوپ آسان باشد. تمام نمونه‌ها در کلکسیون آزمایشگاه کنه‌شناسی گروه گیاه‌پزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز نگهداری می‌شوند.

نتایج

در این مطالعه از بین ۲۵۰۰ اسلاید در مجموع ۳۱ گونه از ۲۱ جنس متعلق به ۱۳ خانواده و ۸ بالاخانواده جمع‌آوری و شناسایی گردید که از این بین تعداد چهار جنس، دو زیرجنس و پنج گونه برای فون کنه‌های ایران چهار خانواده، شش جنس و هفت گونه برای استان جدید بودند که به ترتیب با علامت ** و * مشخص شده‌اند. کلید شناسایی خانواده، جنس و گونه‌های کنه‌های اوریباتید عالی منطقه شندآباد (استان آذربایجان شرقی)

۱- نوتوگاستر پیکنونوتیک (فاقد اندام اکتوتاكسیک یعنی نواحی روزنده‌دار و نواحی کیسه‌ای) (Pycononotic)
۲
Brachypylinina)

(یکی از بزرگترین و غنی‌ترین گروه‌های (Brachypylinina) اوریباتیدها بوده و تکنیایی^۱ می‌باشد (Norton & Behan-Pelletier, 2009). کنه‌های این گروه دارای رژیم‌های غذایی پوسیده‌خواری و قارچ‌خواری هستند (Schneider et al., 2005) نماضدها و دیگر موجودات ریز خاک‌اند، هر چند برخی نیز از لشه بندپایان ریز تغذیه می‌کنند. تعدادی از کنه‌های این گروه ناقل عوامل بیماری‌ای جانوری Moniezia expansa هستند، مثل کرم کدوی گوسفند (Cestoda: Anoplocephalidae) گونه‌هایی از کنه‌های اوریباتید عالی می‌باشد (Akrami et al., 2007) با توجه به تنوع گیاهان زراعی، باغی و صیفی و جالیزی که در منطقه شندآباد کشت می‌شود و هم چنین فقدان هر گونه مطالعه فونستیکی در زمینه سطح استان لزوم انجام مطالعه فونستیکی در زمینه کنه‌های اوریباتید بیش از پیش احساس می‌شد. لذا انجام مطالعه اخیر می‌تواند از جنبه‌های مختلف نظری شناسایی و مشخص کردن گروه‌های مختلف درون راسته‌ای به عنوان مطالعه پایه‌ای در بررسی‌های بیولوژیکی به ویژه در زمینه کنه‌شناسی منطقه شندآباد که یکی از قطب‌های کشاورزی مطرح در استان می‌باشد، مورد توجه قرار گیرد.

مواد و روش‌ها

استان آذربایجان شرقی واقع در شمال غرب ایران شامل ۱۹ شهرستان و ۵۸ شهر می‌باشد و شندآباد در بخش مرکزی شهرستان شبستر واقع گردیده است. این شهر از نظر موقعیت جغرافیایی در ۳۹ درجه و ۹ دقیقه شمالی و ۴۵ درجه و ۳۸ دقیقه شرقی واقع شده و ارتفاع آن از سطح دریا حدود ۱۴۰۰ متر است. به منظور جمع‌آوری و شناسایی فون کنه‌های اوریباتید عالی منطقه شندآباد طی فصل زراعی ۱۳۸۷ نمونه‌برداری از مناطق مختلف صورت گرفت. هر نمونه شامل ۲-۴ بیله‌چه از خاک حداقل تا عمق ۲۰ سانتی‌متری بود. تمام نمونه‌ها پس از جمع‌آوری و ثبت مشخصات از جمله تاریخ و محل نمونه‌برداری در داخل کیسه‌های

2. Berlese funnel
3. Nesbitt's fluid
4. Hoyer's fluid

1. Monophyletic

اسکلروتینی که از شیار پشتی تا قاعده پرودورسوم
امتداد پیدا کرده، سنسیلوس کوتاه و گرد
Micropippia minus
- حاشیه جلویی نوتوگاستر دارای کرست^۱، سنسیلوس
شانه‌ای یا دوکی و مویچه‌دار (*Rhinoppia*) ۱۱
۱۱ - سنسیلوس تقریباً بلند و به سمت انتهای متورم و
تقریباً دوکی شکل و با ۱۲ مویچه
Rhinoppia obsoleta
- سنسیلوس بلند، شانه‌ای یک طرفه و با هفت انشعاب
Rhinoppia subpectinata
..... ۱۲ - نوتوگاستر دارای نه جفت مو
Ramusella (Ramusella) puertomontensis
- نوتوگاستر دارای ۱۰ جفت مو
Anomaloppia iranica
۱۳ - لاملاها در انتهای هم نزدیک یا ادغام شده‌اند (شبیه
عدد ۸) ۱۴
۱۷ - لاملاها تقریباً موازی یکدیگر می‌باشند ۱۵ [Liacaridae]
۱۴ - سطح جلد صاف و اغلب برآق
- سطح جلد داری نقاط و برجستگی‌های ریز
Xenillus (X.) setosus [Xenillidae] (شکل ۷)
۱۵ - لاملا در انتهای به هم متصل شده [Liacarus]
..... [Liacarus] ۱۶
۱۶ - لاملا در انتهای مشخصاً جدا از هم (شکل ۶)
Liacarus (Stenoxenillus) sp.
- کاسپید استوانه‌ای و کشیده، موی لاملایی در
قسمت انتهایی و باریک شده لاملا قرار گرفته (شکل ۵)
Liacarus (L.) xylariae
- کاسپید کوتاه، موی لاملایی در قسمت انتهایی و پهن
شده لاملا قرار گرفته (شکل ۴)
Liacarus (L.) brevilamellatus
۱۷ - لاملاها بدون لاملایی عرضی، لاملا و کاسپیدها
Ceratoppiidae [Ceratoppiidae]
مشخصاً همگرا ۱۸
- لاملاها موازی و مجموعه لاملا و لاملایی عرضی شبیه
حرف H می‌باشد [Tectocepheidae] ۱۸
۱۸ - نوک خرطوم دارای پیش آمدگی به سمت جلو،

- نوتوگاستر پرونوتیک (دارای حداقل یکی از اندام‌های اکتوکسیک) (Poronotic Brachypylina)، دارا یا فاقد اندام بال مانند (به استثناء خانواده Microzetidae که بدون اندام‌های اکتوکسیک ولی دارای اندام بال مانند است) ۱۹
۲ - پرودورسوم فاقد لاملای حقیقی ۳
۳ - پرودورسوم دارای لاملای حقیقی ۱۳
۴ - دارای نئوتربیشی کنار جنسی-کنار مخرجی (بیش از چهار جفت موی کنار جنسی و کنار مخرجی) [Damaeolidae] ۴
۵ - فاقد نئوتربیشی کنار جنسی-کنار مخرجی ۵
۶ - نوتوگاستر دارای چهار فرورفتگی نیم دایره‌ای *Fosseremus quadripertitus*
- نوتوگاستر فاقد فرورفتگی نیم دایره‌ای
Damaeolus ornatissimus
۷ - پاهای بلند و تسبیحی، نوتوگاستر نیم کروی و موهای نوتوگاستری در دو ردیف طولی [Damaeidae] ۶
۸ - پاهای تسبیحی نیست
۹ - فرمول موهای پی‌ران پاهای اول تا چهارم ۱،۰،۱،۰،۱ (شکل ۲)
- فرمول موهای پی‌ران پاهای اول تا چهارم ۳،۰،۱،۰،۱ (شکل ۱)
۱۰ - ناحیه اپیمری شبیه عدد ۸ و دارای موهای بلند *Epimerella* sp. [Epimerellidae]
- ناحیه اپیمری شبیه عدد ۸ نبوده و فاقد موهای بلند اپیمری [Oppiidae]
۱۱ - کریستا وجود دارد، موی ۲۰ مشخص، گاهی یک جفت برجستگی بین بوتریدیوم‌ها دیده می‌شود ۹
۱۲ - فاقد کریستا، موی ۲۰ وجود ندارد و یا نسبت به بقیه موهای نوتوگاستر بسیار کوتاه‌تر بوده، برجستگی‌های بین بوتریدیوم‌ها معمولاً وجود ندارد [زیر خانواده Multioppiinae] ۱۲
۱۳ - فاقد کوستولا، اما خطوط لاملایی به طور استثناء دیده می‌شود [زیر خانواده Medioppiinae] ۱۰
- دارای کوستولا [زیر خانواده Oppiellinae] *Oppiella nova*
۱۴ - حاشیه جلویی نوتوگاستر دارای دو آپوفیز

- ناحیه روزندهار Aa کشیده
Oribatula (Z.) connexa ucrainica
۲۷
- نواحی روزندهار گرد و هم اندازه
Oribatula (Z.) debilitranslamellata
۲۸
- نواحی روزندهار هم اندازه نیستند
۲۸
- لاملای عرضی باریک، موهای لاملایی هماندازه
Oribatula (Z.) skrabini
موهای خرطومی
لاملای عرضی ضخیم، موهای لاملایی بلندتر از موهای خرطومی
Oribatula (Z.) undulata
موهای بین لاملایی کوتاهتر از موهای خرطومی
Oribatula (O.) pallida
موهای بین لاملایی تقریباً هم اندازه موهای خرطومی
Oribatula (O.) tibialis allifera
۳۰
- نوتوگاستر دارای اندام بال مانند متحرک
[Protoribatidae]
- نوتوگاستر دارای اندام بال مانند ثابت
Liebstadia (Liebstadia) similis [Liebstadiidae]
- صفحه جنسی دارای شش جفت مو (شکل ۹)
Sicaxylobates sp.
صفحه جنسی دارای پنج جفت مو
Protoribates (P.) paracapucinus

Damaeidae Berlese, 1896*

Metabelba (M.) pulverulenta* (Koch, 1839)**

(شکل ۱)

طول بدن ۷۴۱ و عرض آن ۴۹۳ میکرومتر. موهای خرطومی، لاملایی، بین لاملایی و برون حفره‌ای به تدریج ضخیم شده، بقیه موها ساده هستند. سنسیلوس تازک مانند^۱، موهای نوتوگاستری ۱۱ جفت و در دو ردیف، موها خمیده و به سمت انتهای باریک شده‌اند (شکل ۱-الف). فرمول موهای پی‌ران^۲ ۱، ۱، ۴، ۳، ۳، ۲، ۱، ۶ فرمول ناحیه جنسی- مخرجی^۳ (شکل ۱-ب) و پاها تک ناخنی‌اند.

این گونه برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود و از خاک مزرعه یونجه و باغ گردو (۱۳۸۷/۵/۲۴) جمع‌آوری گردید. این گونه در منطقه هولارکتیک^۳ (پالئارکتیک^۳ و امریکا (ویرجینیا)) انتشار دارد (Subias, 2004).

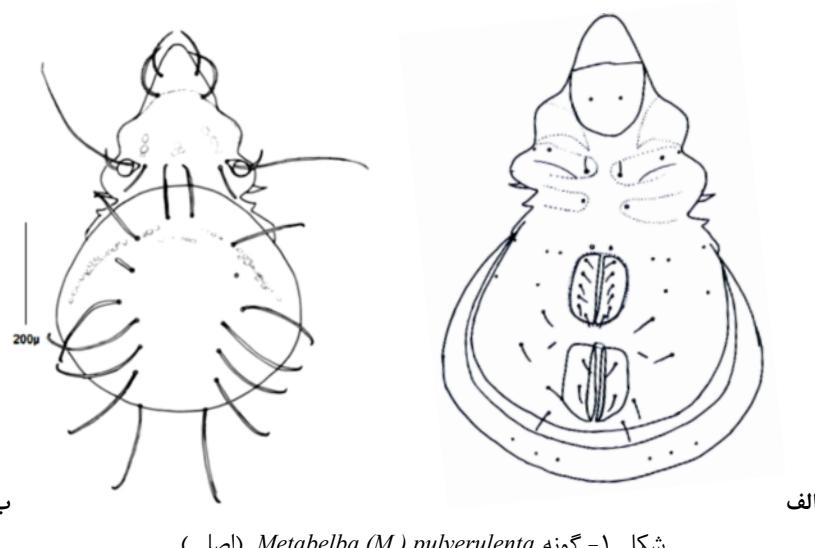
- منفذ کنار مخرجی iad در حاشیه جلویی صفحات مخرجی تقریباً عمود بر محور طولی صفحات مخرجی
Tectocepheus velatus
نوک خرطوم صاف و گرد، منفذ کنار مخرجی iad در حاشیه جلویی صفحات مخرجی به طور مایل و تقریباً موازی با حاشیه جانبی شیار مخرجی
Tectocepheus minor
۱۹
- فاقد اندام اکتوکاسیک، دارای اندام بال مانند غیرمتحرک، آپودم چهارم ضخیم شده، لاملا خلبی [Microzetidae]
بزرگ و توسعه یافته، نوتوگاستر پهن
۲۰
- دارای حداقل یکی از اندام‌های اکتوکاسیک
۲۱
- موی بین لاملایی بسیار کوتاه و روی سطح لاملا (شکل ۳)
Microzetes (M.) baloghi
طول موهای بین لاملایی بلند، حداقل نصف طول لاملا بوده و روی سطح لاملا قرار گرفته
Berlesezetes brazilozetoides
۲۱
- اندام بال مانند بزرگ، متحرک و لاله گوشی [Psammogalumna sp.] (شکل ۱۰)
۲۲
- اندام بال مانند در صورت وجود هرگز لاله گوشی نیست
۲۲
- نوتوگاستر فاقد اندام بال مانند [Oribatulidae]
۲۳
- نوتوگاستر دارای اندام بال مانند
۳۰
- ناحیه جنسی دارای ۵ جفت مو (شکل ۸)
Lucoppia orientalis
- ناحیه جنسی دارای ۴ جفت مو (شکل ۱)
۲۴
- پرودورسوم دارای لاملای عرضی ازیر جنس [O. (Zygoribatula)]
۲۵
- پرودورسوم فاقد لاملای عرضی ازیر جنس [O. (Oribatula)]
۲۹
- سطح نوتوگاستر پوشیده از خطوط اثر انگشتی
۲۵
- سطح نوتوگاستر فاقد خطوط اثر انگشتی
۲۷
- ناحیه روزندهار Aa قلوهای شکل
Oribatula (Zygoribatula) connexa connexa

1. Flagelliform

2. Trochanter

3. Holarctic

4. Palearctic

شکل ۱- گونه *Metabelba (M.) pulverulenta* (اصلی)

ب- سطح پشتی بدن

الف- سطح شکمی بدن

مزرعه یونجه (۱۳۸۷/۵/۲۴ و ۱۳۸۷/۶/۲۲) جمع آوری گردید. این گونه قبلاً از مزارع پنبه دشت مغان گزارش شده است. این گونه در مناطق گرمسیری^۵ انتشار دارد (Subias, 2004).

*Microzetes** (M.) baloghi (Jeleva, 1962)***

(شکل ۳)

طول و عرض بدن به ترتیب ۲۵۷ و ۱۵۸ میکرومتر، موی بین لاملایی بسیار کوتاه و روی سطح لاملا قرار گرفته، سنسیلوس خمیده، نخی و رو به عقب توسعه یافته است. موهای لاملایی میله‌ای شکل، کوتاه، ضخیم و در قسمت تورفتگی انتهایی کاسپیس لاملا قرار دارد؛ لاملاها تقریباً موازی و سطح آن با خطوط نامنظم پوشیده شده است. موهای خرطومی فقط از سطح زیری قابل مشاهده می‌باشند. دارای ۹ جفت موی نوتوگاستری، اندام بال مانند از سطح پهلویی مثلثی دیده می‌شود (شکل ۳-الف). فرمول موهای ناحیه جنسی- مخرجی ۳،۲،۱.۵ (شکل ۳-ب).

این جنس و گونه برای اولین بار در آسیا و به تبع آن در ایران گزارش می‌شود و از خاک باگ هلو و مزرعه یونجه (۱۳۸۷/۵/۲۴ و ۱۳۸۷/۶/۲۲) جمع آوری گردید. این گونه در اروپا^۶ انتشار دارد (Subias, 2004).

5. Neotropical

6. Europa meridional

Parabelbella (Tectodamaeus**) sp.*

(شکل ۲)

سنسلیلوس بلند و مویی شکل، موهای لاملایی و خرطومی تقریباً هم اندازه، دارای دو جفت برجستگی^۱ روی پرودورسوم. دارای آپوفیزهای پرپودولتال^۲ نوتوگاستر نیم کروی و با ۱۱ جفت موی ضخیم و صاف در دو ردیف طولی، موهای^۳ مشخصاً بلندتر از بقیه موها، دارای یک جفت خار در حاشیه جلویی نوتوگاستر (شکل ۲-الف)، پای چهارم معمولاً بلندتر از طول بدن، دارای دیسیدیوم^۴، فرمول موهای پیوستی زانوی پاهای اول تا چهارم ۱،۱،۰ و فرمول موهای پی ران پاهای اول تا چهارم ۱،۲،۱،۱، فرمول ناحیه جنسی- مخرجی ۳،۲،۱-۶ (شکل ۲-ب) و پاهای تک ناخنی اند.

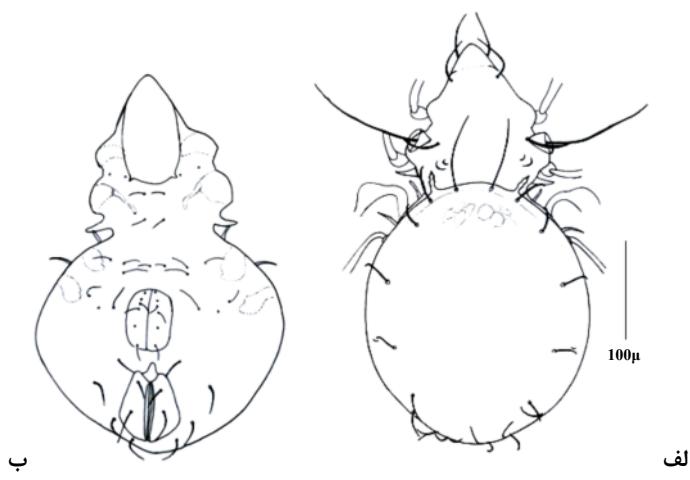
این زیرجنس برای ایران جدید بوده و از خاک باگ گردو (۱۳۸۷/۶/۲۴) جمع آوری گردید و در مناطق پالئارکتیک، اورینتال و استرالیا^۵ انتشار دارد (Subias, 2004).

Microzetidae Grandjean, 1936

Berlesezetes brazilozetoides Balogh & Mahunka, 1981*

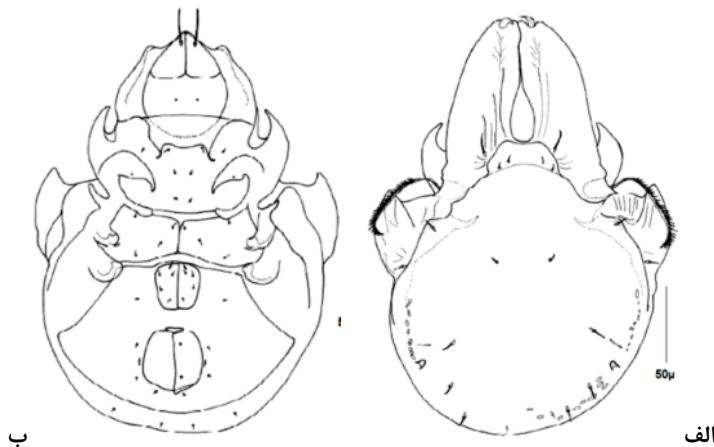
این گونه برای استان جدید بوده و از خاک باگ هلو و

- 1. Tubercl
- 2. Propodolateral
- 3. Discidium
- 4. Australia

شکل ۲- گونه *Parabelbella (Tectodamaeus) sp.* (اصلی)

ب- سطح شکمی بدن

الف- سطح پشتی بدن

شکل ۳- گونه *Microzetes (M.) baloghi* (اصلی)

ب- سطح شکمی بدن

الف- سطح پشتی بدن

شده است. این گونه قبلاً از استان مازندران (Akrami, 2006) گزارش شده و در منطقه پالثارکتیک^۳ انتشار دارد (Subias, 2004).

Liacaridae Sellnick, 1928

Liacarus (L.) brevilamellatus Mihelčič, 1955*
(شکل ۴)

این گونه برای اولین بار از استان آذربایجان شرقی گزارش می‌شود و از خاک باگات گردو و هلو (۱۳۸۷/۶/۲۲) جمع‌آوری شده است. این گونه قبلاً از استان مازندران (Akrami, 2006) گزارش شده و در مدیترانه^۴ انتشار دارد (Subias, 2004).

Damaeolidae Grandjean, 1965

Fosseremus quadripertitus (Grandjean, 1954)*

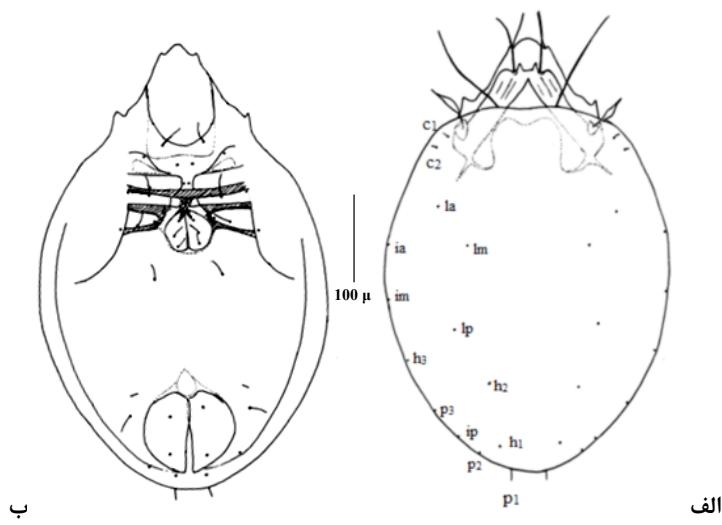
این گونه از خاک باگات هلو، سیب، گردو و مزارع یونجه، سبزی و صیفی جات (۱۳۸۷/۴/۲۴ و ۱۳۸۷/۵/۲۴) و (۱۳۸۷/۶/۲۲) جمع‌آوری گردید. این گونه قبلاً از استان مازندران (Akrami, 2006) گزارش شده است. این گونه همه‌جazzi^۱ بوده و در تمام مناطق دنیا به جز قطب جنوب^۲ انتشار دارد (Subias, 2004).

Damaeolus ornatissimus* Csiszár, 1962*

این جنس برای استان جدید بوده و از خاک باگ هلو و مزرعه یونجه (۱۳۸۷/۴/۲۲ و ۱۳۸۷/۵/۲۲) جمع‌آوری

3. Palearctica meridional
4. Mediterranean

1. Cosmopolitan
2. Antarctic

شکل ۴- گونه *Liacarus (L.) brevilamellatus* (اصلی)

ب- سطح شکمی بدن

الف- سطح پشتی بدن

لاملایی و بین لاملایی تقریباً هم اندازه و بلندتر از موهای خرطومی، شیار پشتی مستقیم، نوتوگاستر دارای ۱۱ جفت موی ساده و باریک، نوتوگاستر دارای دو جفت موی شانه‌ای (شکل ۶-الف). فرمول موهای ناحیه جنسی-مخرجی ۳،۲،۱،۵ (شکل ۶-ب).

این زیر جنس برای ایران جدید بوده و از خاک مزرعه یونجه و باغ گردو (۱۳۸۷/۵/۲۴) و (۱۳۸۷/۵/۲۴) جمع آوری شده است. این زیر جنس تنها از آمریکا و ترکیه گزارش شده است (Subias, 2004).

Xenillidae Woolley & Higgins, 1966*

*Xenillus**(*X.*) *setosus* Grobler, Ozman & Cobanoglu, 2003**

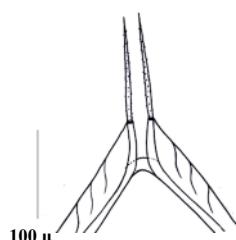
(شکل ۷)

بدن با طول و عرض به ترتیب ۹۶۸ و ۷۰۳ میکرومتر. نوک خرطوم گرد، کاسپید لاملا بلند، پهن و دارای دندانه اسکلروتینی نوک تیز میانی، سنسیلوس دوکی شکل با سر باریک و خاردار، موهای خرطومی موبی و خاردار، موهای بین لاملایی بلندتر از موهای لاملایی و خرطومی، موهای لاملایی و بین لاملایی خاری شکل، ناحیه بین لاملایی U شکل وارونه. شیار پشتی مستقیم، سطح نوتوگاستر و شکمی منقوط و با حفره‌های منظم، دارای ۱۱ جفت موی نوتوگاستری، طول موی شانه‌ای c_2 تقریباً دو برابر c_1 (شکل ۷-الف)، فرمول موهای اپیمری ۳،۳،۱،۳ و فرمول موهای ناحیه

Liacarus (L.) xylariae (Schrank, 1803)**

(شکل ۵)

این گونه شبیه گونه قبل بوده اما لاملا پهن و در انتهایی و باریک شده لاملا قرار داشته و کاسپید استوانه‌ای می‌باشد (شکل ۵). این گونه برای ایران جدید بوده و از خاک مزرعه یونجه (۱۳۸۷/۵/۲۴) جمع آوری شده است. این گونه در منطقه پالئارکتیک انتشار دارد (Subias, 2004).

شکل ۵- لاملا و موهای لاملایی در گونه *Liacarus (L.) xylariae* (اصلی)

*Liacarus (Stenoxenillus)*** sp.

(شکل ۶)

طول و عرض بدن به ترتیب ۵۹۵ و ۴۳۶ میکرومتر. نوک خرطوم گرد، لاملا باریک و کاملاً مجزا از هم بوده، موهای لاملایی در انتهای لاملا قرار دارند. سنسیلوس دوکی شکل و با مویچه‌های بسیار ریز پوشیده شده. سطح پرودورسوم منقوط و در حاشیه کمی مشبك. موهای خرطومی، لاملایی و بین لاملایی خاردار، موهای

مازندران گزارش شده است. این گونه در هولارکتیک و
چین انتشار دارد (Subias, 2004).

Tectocephidae Grandjean, 1954

Tectocephus velatus (Michael, 1880)

این گونه از خاک باغات هلو، سیب، گردو، بادام،
گیلاس و مزارع یونجه، سبزی و صیفی‌جات
(۱۳۸۷/۴/۲۴ و ۱۳۸۷/۵/۲۴) جمع‌آوری
شد. این گونه قبلاً از استان مازندران (Akrami, 2006)،
استان مرکزی (Bastan et al., 2008) و استان
آذربایجان‌شرقی (Lotfollahi & Haddad Irani-Nejad,
(2010) گزارش شده است. این گونه همه‌جاذی می‌باشد
(Subias, 2004).

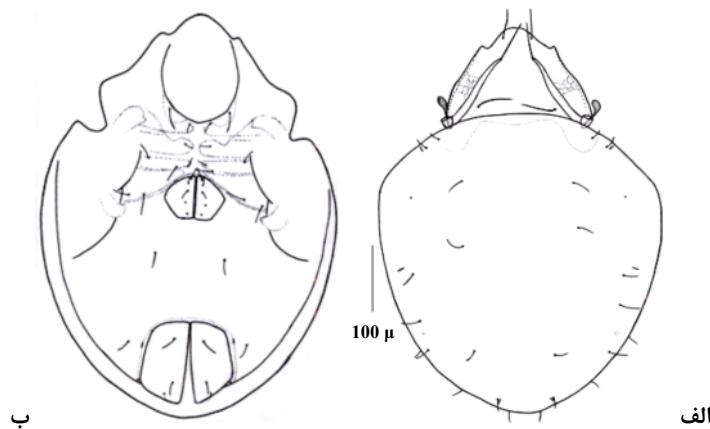
جنسي مخرجی ۳، ۲، ۱، ۵ (شکل ۷-ب)، پاها سه ناخنی
هستند.

این گونه که برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود
از خاک مزرعه یونجه و باغ گردو (۱۳۸۷/۶/۲۴)
جمع‌آوری شده است. این گونه تنها از ترکیه گزارش
شده است (Subias, 2004).

Ceratoppiidae Kunst, 1971*

Ceratoppia quadridentata (Haller, 1882)*

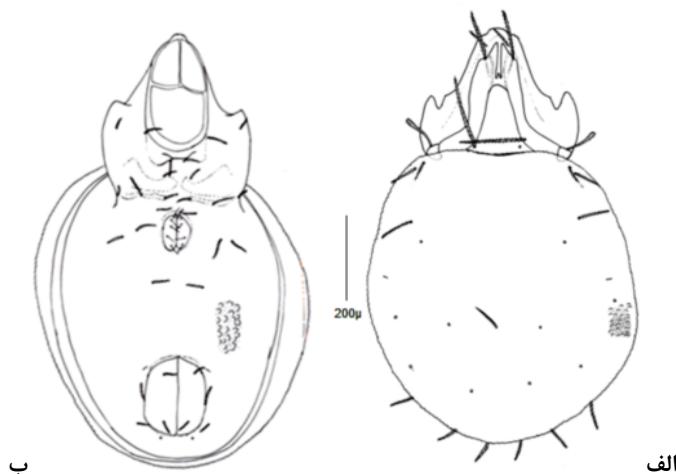
این خانواده که برای اولین بار از استان گزارش
می‌شود از خاک باغات هلو و سیب و مزرعه یونجه
(۱۳۸۷/۴/۲۴ و ۱۳۸۷/۶/۲۲) جمع‌آوری گردید. این
گونه قبلاً توسط اکرمی (مکاتبات شخصی) از استان

شکل ۶- گونه Liacarus (Stenoxenillus) sp. (اصلی)

ب- سطح شکمی بدن

الف- سطح پشتی بدن

شکل ۷- گونه Xenillus (X.) setosus (اصلی)

ب- سطح شکمی بدن

الف- سطح پشتی بدن

جز قسمت شرقی)، گرینلند^۳ و استرالیا انتشار دارد
(Subias, 2004)

Rhinoppia subpectinata (Oudemans, 1900)*
این گونه برای استان جدید بوده و از خاک باغات هلو، سیب، گردو و مزارع یونجه، سبزی و صیفی‌جات (۱۳۸۷/۶/۲۳ و ۱۳۸۷/۵/۲۴) جمع‌آوری شد. این گونه قبلًا از استان مازندران (Akrami, 2006) گزارش شده است. این گونه در هولارکتیک و سنگال انتشار دارد. (Subias, 2004)

Micropippia minus (Paoli, 1908)
این گونه از خاک باغات هلو، سیب و مزرعه یونجه (۱۳۸۷/۶/۲۲ و ۱۳۸۷/۵/۲۴) جمع‌آوری شده است. این گونه قبلًا از مزارع چغندرقند میاندوآب- (Haddad Irani- Akrami, 2006)، استان مازندران (Nejad et al., 2004) و استان آذربایجان‌شرقی- (Lotfollahi & Haddad Irani- Nejad, 2010) گزارش شده است. این گونه همه جازی است. (Subias, 2004)

Oppiella nova (Oudemans, 1902)
این گونه از خاک باغات هلو، سیب، گیلاس، گردو و مزرعه یونجه (۱۳۸۷/۵/۲۴ و ۱۳۸۷/۶/۲۲) جمع‌آوری شده است. این گونه قبلًا از استان مازندران (Akrami, 2006)، استان مرکزی (Bastan et al., 2008) و استان آذربایجان‌شرقی (Lotfollahi & Haddad Irani-Nejad, 2010) گزارش شده است. این گونه همه جازی است. (Subias, 2004)

Epimerellidae Ayyildiz & Luxton, 1989*
*Epimerella** sp.
این خانواده برای اولین بار از استان گزارش می‌شود و از خاک مزرعه یونجه (۱۳۸۷/۵/۲۴) جمع‌آوری شده است. این جنس قبلًا از استان مازندران (Akrami, 2008) گزارش شده و در پالئارکتیک انتشار دارد. (Subias, 2004)

Tectocepheus minor Berlese, 1903

این گونه از خاک باغات هلو، سیب، گردو، و مزارع یونجه، سبزی و صیفی‌جات (۱۳۸۷/۵/۲۴ و ۱۳۸۷/۶/۲۲) جمع‌آوری شد. این گونه قبلًا از استان مازندران (Bastan et al., 2008)، استان مرکزی (Akrami, 2006) و استان آذربایجان‌شرقی (Lotfollahi & Haddad Irani-Nejad, 2010) گزارش شده است. این گونه نیمه همه‌جازی^۱ بوده و در پالئارکتیک، آمریکا و نواحی گرم‌سیری^۲ انتشار دارد. (Subias, 2004)

Oppiidae Sellnick, 1937

Ramusella (R.) puertomontensis Hammer, 1962
این گونه از خاک باغات هلو، سیب و مزرعه یونجه (۱۳۸۷/۵/۲۴ و ۱۳۸۷/۶/۲۲) جمع‌آوری شد. این گونه قبلًا از استان مازندران (Akrami, 2006)، استان مرکزی (Bastan et al., 2008) و استان آذربایجان‌شرقی (Lotfollahi & Haddad Irani-Nejad, 2010) گزارش شده است. این گونه در پالئارکتیک و نواحی گرم‌سیری انتشار دارد. (Subias, 2004)

Anomaloppia iranica Bayartogtokh & Akrami, 2000

این گونه قبلًا از استان مازندران (Bayartogtokh & Lotfollahi, 2000) و استان آذربایجان‌شرقی (Akrami, 2000) جمع‌آوری شده و در منطقه مورد مطالعه نیز از خاک باغات هلو، گردو و مزارع یونجه، سبزی و صیفی‌جات (۱۳۸۷/۵/۲۴ و ۱۳۸۷/۶/۲۲) جمع‌آوری شد.

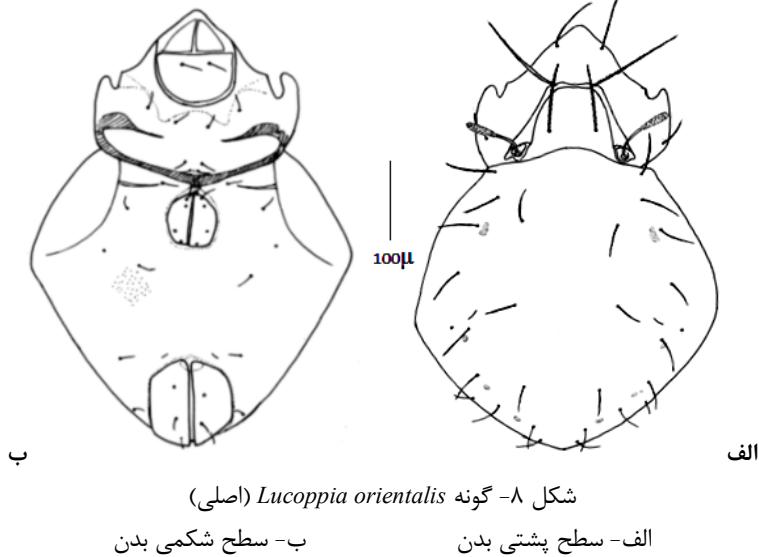
Rhinoppia obsoleta (Paoli, 1908)

این گونه از خاک باغات هلو، سیب، گردو، گیلاس و مزارع یونجه، سبزی و صیفی‌جات (۱۳۸۷/۴/۲۴ و ۱۳۸۷/۵/۲۴ و ۱۳۸۷/۶/۲۲) جمع‌آوری شد. این گونه قبلًا از استان مازندران (Akrami, 2006) و استان آذربایجان‌شرقی (Lotfollahi & Haddad Irani-Nejad, 2010) گزارش شده است. این گونه در پالئارکتیک (به

1. Semicosmopolitan
2. Tropical

چهار جفت ناحیه روزنده‌دار که Aa بزرگ‌تر از بقیه است (شکل ۸-الف)، صفحات جنسی همتراز با پاهای جفت چهارم، اندازه صفحات مخرجی تقریباً دو برابر صفحات جنسی، منفذ iad در موقعیت پیش مخرجی، فرمول موهای ناحیه جنسی-مخرجی ۳،۲،۱،۵ (شکل ۸-ب)، فرمول موهای اپیمری ۲،۱،۲،۲، پaha سه ناخنه. این جنس و گونه برای ایران جدید بوده و از خاک باگ هلو و مزرعه یونجه (۱۳۸۷/۵/۲۴ و ۱۳۸۷/۶/۲۲) جمع‌آوری شده است. این گونه در هولارکتیک، جنوب شرقی چین^۱ و هاوایی^۲ انتشار دارد (Subias, 2004).

1. China suroriental
2. Hawaii

شکل ۸- گونه *Lucoppia orientalis* (اصلی)

ب- سطح شکمی بدن

جمع‌آوری شد. این گونه قبلًا از استان مازندران (Lotfollahi & Haddad Irani-Nejad, 2010) و استان آذربایجان شرقی (Akrami, 2006) گزارش شده است. این گونه در پالئارکتیک انتشار دارد (Subias, 2004).

Oribatula (Zygoribatula) undulata Berlese, 1916
این گونه از خاک باغات هلو، سیب، گردو، گیلاس و مزارع یونجه، سبزی و صیفی‌جات (۱۳۸۷/۴/۲۴ و ۱۳۸۷/۵/۲۴، ۱۳۸۷/۶/۲۲) جمع‌آوری شد. این گونه قبلًا از استان همدان (Khanjani, 1996)، مزارع چغندرقند میاندوآب (Haddad Irani-Nejad et al.,

Oribatulidae Thor, 1929

*Lucoppia** orientalis* Djaparidze, 1985**

(شکل ۸)

طول و عرض بدن به ترتیب ۵۱۵ و ۳۳۲ میکرومتر. نوک خرطوم گرد. بوتريديوم کوچک و فنجانی شکل، سنسلیوس دوکی شکل و دارای مویچه‌های ریز. موهای لاملایی بلندتر از موهای بین لاملایی و خرطومی و از نوک خرطوم عبور می‌کند. موهای بین لاملایی باریک، تقریباً نصف موهای لاملایی و به نوک خرطوم نمی‌رسد، موهای برون حفره‌ای خاردار و کوتاه‌تر از موهای نوتوگاستر. نوتوگاستر دارای ۱۴ جفت موی بلند با خارهای بسیار ریز، موهای شانه‌ای ضخیم‌تر و کمی بلندتر از بقیه موهای نوتوگاستری. نوتوگاستر دارای

Oribatula (Zygoribatula) debilitranslamellata Kulijev, 1962

این گونه از خاک مزرعه یونجه و باغات هلو و گردو (۱۳۸۷/۴/۲۴ و ۱۳۸۷/۵/۲۴) جمع‌آوری شد. این گونه (Lotfollahi & Haddad Irani-Nejad, 2010) قبلًا از استان آذربایجان شرقی گزارش شده است. این گونه در هولارکتیک انتشار دارد (Subias, 2004).

Oribatula (Zygoribatula) skrjabini (Bulanova-Zachvatkina, 1967)

این گونه از خاک باغات هلو، سیب و مزارع یونجه، سبزی و صیفی‌جات (۱۳۸۷/۴/۲۴ و ۱۳۸۷/۵/۲۴)

این گونه از خاک باغات هلو، سیب، گردو و مزارع یونجه، سبزی و صیفی جات (۱۳۸۷/۵/۲۴ و ۱۳۸۷/۶/۲۲) جمع‌آوری شد و قبلًا از استان مازندران (Akrami, 2006) گزارش شده است. این گونه در هولارکتیک انتشار دارد (Subias, 2004).

Protoribatidae J. & P. Balogh, 1984

Protoribates (P.) paracapucinus (Mahunka, 1988)

این گونه از خاک باغات هلو، سیب و مزارع یونجه، سبزی و صیفی جات (۱۳۸۷/۴/۲۴ و ۱۳۸۷/۵/۲۴، ۱۳۸۷/۶/۲۲) جمع‌آوری شد. این گونه قبلًا از استان مازندران (Akrami, 2006) و استان آذربایجان شرقی (Lotfollahi & Haddad Irani-Nejad, 2010) گزارش شده است. این گونه در اورینتال^۴ و شرق پالئارتیک^۵ انتشار دارد (Subias, 2004).

*Sicaxylobates*** sp.

(شکل ۹)

طول بدن ۴۱۹ و عرض آن ۲۷۳ میکرومتر. نوک خرطوم گرد، لاملا در قاعده پهن و به سمت انتهای باریک شده، سنسیلوس بلند و مویی که در انتهای به صورت نامتقارن متورم شده و در حاشیه خارجی دارای مویچه‌های مشخص، موهای بین لاملایی مشخصاً بلندتر و ضخیم‌تر از موهای لاملایی و موهای لاملایی نیز به مقدار بسیار کمی بلندتر از موهای خرطومی. شیار سژوگال پشتی وجود دارد، نتوگاستر دارای ۱۰ جفت محل مو و چهار جفت نواحی منفذدار که Aa گرد و بزرگتر از بقیه. دارای تعداد زیادی muscle sigillae در حاشیه جانبی نتوگاستر، منفذ im و سوراخ gla مشخص (شکل ۹-الف)، فرمول موهای اپیمری ۳،۳،۱،۳، فرمول موهای ناحیه جنسی-مخرجی ۳،۲،۱،۶ (شکل ۹-ب)، پاهای تک ناخنی.

این جنس برای قاره آسیا و به تبع آن برای ایران جدید بوده و از خاک مزرعه خیار (۱۳۸۷/۶/۲۲) جمع‌آوری شده است. این جنس تنها از نیوزلند گزارش

2004)، استان مازندران (Akrami, 2006) و استان آذربایجان شرقی (Lotfollahi & Haddad Irani-Nejad, 2010) گزارش شده است. این گونه در نواحی حاره‌ای^۱ و نیمه حاره‌ای^۲ انتشار دارد (Subias, 2004).

Oribatula (Zygoribatula) connexa connexa Berlese, 1904

این گونه از خاک باغات هلو، سیب، گردو، گیلاس و مزارع یونجه، سبزی و صیفی جات (۱۳۸۷/۴/۲۴ و ۱۳۸۷/۵/۲۴، ۱۳۸۷/۶/۲۲، ۱۳۸۷/۵/۲۴) جمع‌آوری شد و قبلًا از استان همدان (Khanjani, 1996)، دشت مغان (Akrami, 2006) استان مازندران (Irani-Nejad, 1998) و استان آذربایجان شرقی (Lotfollahi & Haddad Irani-Nejad, 2010) گزارش شده است. این گونه در نواحی نیمه حاره‌ای انتشار دارد (Subias, 2004).

Oribatula (Zygoribatula) connexa ucrainica (Iordansky, 1990)

این گونه از خاک باغات هلو، سیب، گردو، گیلاس و مزارع یونجه، سبزی و صیفی جات (۱۳۸۷/۴/۲۴ و ۱۳۸۷/۵/۲۴، ۱۳۸۷/۶/۲۲، ۱۳۸۷/۵/۲۴) جمع‌آوری شده است. این گونه قبلًا از استان مازندران (Akrami, 2006) و استان آذربایجان شرقی (Lotfollahi & Haddad Irani-Nejad, 2010) گزارش شده است. این گونه در شرق مدیترانه^۳ انتشار دارد (Subias, 2004).

Oribatula pallida Banks, 1906

این گونه از خاک باغات هلو، سیب، گردو و مزارع یونجه، سبزی و صیفی جات (۱۳۸۷/۴/۲۴ و ۱۳۸۷/۵/۲۴، ۱۳۸۷/۶/۲۲، ۱۳۸۷/۵/۲۴) جمع‌آوری شد. این گونه قبلًا از استان مازندران (Akrami, 2006) و استان آذربایجان شرقی (Lotfollahi & Haddad Irani-Nejad, 2010) گزارش شده است. این گونه در هولارکتیک و هند انتشار دارد (Subias, 2004).

Oribatula (Oribatula) tibialis allifera Subías, 2000*

- 1. Pantropical
- 2. Subtropical
- 3. Mediterranea oriental

4. Oriental

5. Palearctica oriental

منفذدار، Aa به دو قسمت تقسیم شده که قسمت پهلوی بیضی شکل و قسمت میانی کوچک‌تر و گرد، A₁ گرد و بزرگ‌تر از A₂, Aa و A₃، یک جفت نواحی منفذدار (Ad) در محل شیار پشتی دارای ۱۰ جفت موی نوتوگاستری تقریباً کوتاه، صاف و مویی شکل (شکل ۱۰-الف)، سطح شکمی صاف و فقط در ناحیه اپیمری دارای muscle sigillae، موهای اپیمری کوتاه و نازک، فرمول ناحیه جنسی- مخرجی ۶-۵-۱-۸ (۹)، (موهای جنسی و کنار جنسی در هر دو جنس ساده و نازک اما موهای مخرجی و کنار مخرجی در ماده کوتاه و صاف و در نر بلند و پروش)، iad به صورت apoanal (شکل ۱۰-ب)، پاها سه ناخنی. این جنس برای ایران جدید بوده و از خاک باغ هلو و مزرعه یونجه (۱۳۸۷/۴/۲۴) جمع‌آوری شده است. این جنس با تنها دو گونه در پالثارکتیک انتشار دارد (Subias, 2004).

بحث

در سال ۱۳۸۷ طی سه نوبت نمونه‌برداری انجام شده، بیشترین دمای میانگین ماهانه (۲۸/۷°C) و بیشترین تراکم متعلق به ماه مرداد بوده و از طرف دیگر کمترین دمای میانگین ماهانه (۲۴/۶°C) و کمترین تراکم مربوط به ماه شهریور بوده است. بیشترین تراکم مربوط به خاک‌های یونجه و هلو بود. در بین خانواده‌های جمع‌آوری شده نیز بیشترین تراکم مربوط به خانواده Oribatulidae و کمترین تراکم مربوط به خانواده Epimerellidae بوده است.

شده است (Subias, 2004).

Liebstadiidae J. & P. Balogh, 1984

Liebstadia (Liebstadia) similis (Michael, 1888)

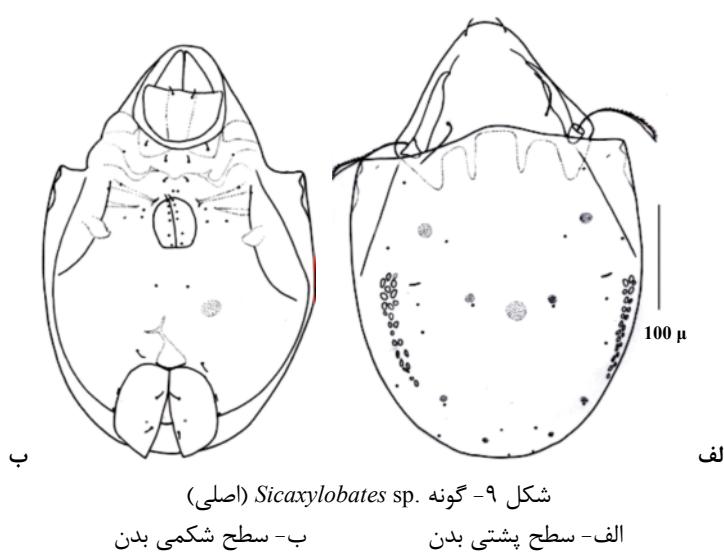
این گونه از خاک مزرعه یونجه و باغ هلو (۱۳۸۷/۵/۲۴) جمع‌آوری شد. این گونه قبل از استان آذربایجان شرقی (Lotfollahi & Haddad Irani-Nejad, 2010) گزارش شده است. این گونه در هولارتکیک، هند و نیوزلند انتشار دارد (Subias, 2004).

Galumnidae Jacot, 1925

*Psammogalumna** sp.*

(شکل ۱۰)

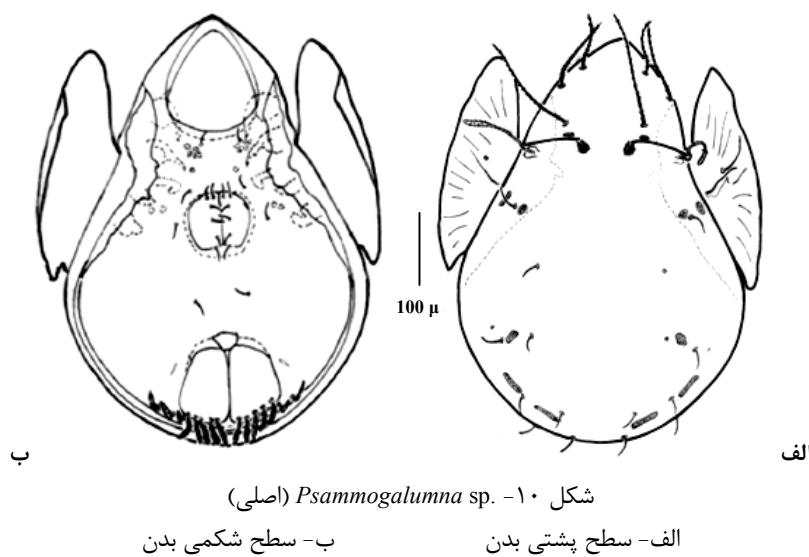
طول بدن در جنس نر ۵۵۹-۶۴۳ و عرض آن ۴۶۵-۵۴۴ میکرومتر و در جنس ماده طول و عرض بدن به ترتیب ۶۳۳-۶۸۵ و ۴۸۱-۵۹۶ میکرومتر. نوک خرطوم گرد، موهای لاملاسی بلندتر از موهای خرطومی و نزدیک قسمت حاشیه‌ای پرودورسوم. موهای بین لاملاسی بلندترین مو بوده و مشخصاً ضخیم. هر سه جفت موی خرطومی، لاملاسی و بین لاملاسی مویچه‌دار. سنسیلوس بلند و در انتهای اتساع یافته، قسمت سر و نیمه انتهایی سنسیلوس دارای مویچه‌های ریز. نوتوگاستر تخم‌مرغی کشیده، قسمت انتهایی گرد، شیار پشتی در قسمت میانی، بین آپوفیزهای hy قطع شده، این آپوفیزها (hy) کشیده. سطح نوتوگاستر صاف، اندام بالی شکل دارای تزئینات. دارای پنج جفت نواحی

شکل ۹- گونه Sicaxylobates sp. (اصلی)

ب- سطح شکمی بدن

الف- سطح پشتی بدن

جنوبی) که در تأیید و شناسایی نمونه‌ها ما را یاری نمودند تشكر و قدردانی می‌گردد.

سپاسگزاری
از خانم دکتر Lizel Hugo-Coetze (افریقای

REFERENCES

1. Akrami, M. A. (2006). *Biodiversity of oribatid mites (Acari: Oribatida) and survey of important species as vectors of Moniezia spp. (Cestoda) in Mazandaran province*. Ph. D. dissertation, Faculty of Agriculture, University of Tehran, Iran. (In Farsi).
2. Akrami, M. A. (2008). Introduction of some mites of the superfamily Oppioidea (Acari: Oribatida) of Mazandaran province. In: Proceedings of the 18th Iranian plant protection congress, 24-27 Aug., University of Bu-Ali Sina, Hamedan, Iran, p. 261.
3. Akrami, M. A., Saboori, A. & Eslami, A. (2007). Observations on oribatid mites (Acari: Oribatida) serving as intermediate host of *Moniezia expansa* (Cestoda: Anoplocephalidae) in Iran. *International Journal of Acarology*, 33(4), 365-369.
4. Bastan, S. R., Akrami, M. A., Saboori, A. & Vafaei Shushtari, R. (2008). Introduction of some brachypyline oribatid mites (Oribatida: Brachypylina) of Arak region, Markazi province, Iran. In: Proceedings of the 18th Iranian plant protection congress, 24-27 Aug., University of Bu-Ali Sina, Hamedan, Iran, p. 261.
5. Bayartogtokh, B. & Akrami, M. A. (2000). Oribatid mites (Acari: Oribatida) from Iran, with descriptions of two new species. *Journal of Acarological Society of Japan*, 9(2), 129-145.
6. Behan-Pelletier, V. M. (1999). Oribatid mite biodiversity in agroecosystems: role for bioindication. *Agricultural Ecosystem and Environment*, 74, 411-423.
7. Haddad Irani-Nejad, K. (1998). *Cotton mites fauna in Moghan plain and evaluating the effects of morphological characteristics of some cotton varieties on biological reactions of the two-spotted spider mite *Tetranychus urticae* (Acari: Tetranychidae)*. Ph. D. dissertation, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran. (In Farsi).
8. Haddad Irani-Nejad, K., Hajiqanbar, H. R. & Talebi Chaichi, P. (2004). Introduction of oribatid mites (Oribatida) of Miandoab sugar beet. *Iranian Journal of Agricultural Science*, 13(1), 11-29. (In Farsi).
9. Haddad Irani-Nejad, K., Kamali K. & Maleki Milani, H. (2000). Some Pycnonotic Brachypyline Oribatid mites of cotton fields in Moghan plain. *Iranian Journal of Agricultural Science*, 31 (4), 737-751. (In Farsi).
10. Khanjani, M. (1996). Mites (Acari) associated with fabaceae plants in Hamedan province and functional responses of *Anystis baccarum* (L.) and *Erythraeus* sp. to developmental stages of *Tetranychus turkestanii* (U. & N.). Ph. D. dissertation, Faculty of Agriculture, University of Tarbiat Modares, Tehran, Iran. (In Farsi).
11. Lotfollahi, P. & Haddad Irani-Nejad, K. (2010). Thirty-seven species of oribatid mites (Acari: Sarcoptiformes: Oribatida) from East Azerbaijan province of Iran with new five genera and six species for Iran fauna. *Munis Entomology & Zoology*, 5, 845-858.
12. Norton, A. R. & Behan-Pelletier, V. M. (2009). Suborder oribatida. In G. W. Krantz, & D. E. Walter,

- (Eds.), *A manual of Acarology* (3rd ed.). (pp. 430-564). Texas Tech University Press.
- 13. Schneider, K., Renker, C. & Maraun, M. (2005). Oribatid mite (Acari, Oribatida) feeding on ectomycorrhizal fungi. *Mycorrhiza*, 16, 67–72.
 - 14. Subias, L. S. (2004). Listado sistematico, sinonimico y biogeografico de los acaros oribatidos (Acariformes: Oribatida) del mundo (1758-2002). *Graellsia*, 60, 3-305.